

67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 61
(Sanhedrin 71a-b: Torá y ficción)

Devarim 21.18-19

יח כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינָנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
אֲלֵיהֶם: יט וְתִפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְּמוֹ: כ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי
עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינָנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹלֵנוּ זוֹלֵל וְסוֹבֵא: כא וְרִנְּמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֶבְנִים
וּמֵת וּבַעֲרַת הָרֶעַם מִקֶּרֶב וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיֵּרְאוּ:

היה אביו רוצה ואמו אינה רוצה.

אביו אינו רוצה ואמו רוצה: אינו נעשה בן סורר ומורה עד שיהו
שניהם רוצין.

רבי יהודה אומר: אם לא היתה אמו ראויה לאביו אינו נעשה בן סורר
ומורה:

מאי אינה ראויה?

אילימא חייבי כריתות וחייבי מיתות ב"ד?

סוף סוף אבוה אבוה נינהו ואמיה אמיה נינהו!

אלא בשוה לאביו קאמר.

תניא נמי הכי: רבי יהודה אומר אם לא היתה אמו שוה לאביו בקול
ובמראה ובקומה אינו נעשה בן סורר ומורה.

מאי טעמא?

דאמר קרא: "איננו שומע בקלנו" – מדקול בעינן שויין, מראה

וקומה נמי בעינן שויין!

כמאן אזלא הא דתניא: בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות
ולמה נכתב דרוש וקבל שכר.

כמאן? כרבי יהודה, איבעית אימא ר' שמעון היא.
דתניא: אמר רבי שמעון: וכי מפני שאכל זה תרטימר בשר ושתה
חצי לוג יין האיטלקי אביו ואמו מוציאין אותו לסקלו? אלא לא היה
ולא עתיד להיות! ולמה נכתב דרוש וקבל שכר.
אמר ר' יונתן: אני ראיתיו וישבתי על קברו.

כמאן אזלא הא דתניא: עיר הנדחת לא היתה ולא עתידה להיות
ולמה נכתבה דרוש וקבל שכר.
כמאן כר' אליעזר?

דתניא: רבי אליעזר אומר כל עיר שיש בה אפילו מזוזה אחת אינה
נעשית עיר הנדחת. מאי טעמא? אמר קרא (דברים יג) ואת כל
שללה תקבוץ אל תוך רחבה ושרפת באש וכיון דאי איכא מזוזה לא
אפשר דכתיב (דברים יב) לא תעשון כן לה' אלהיכם.
אמר רבי יונתן: אני ראיתיה וישבתי על תילה.

כמאן אזלא הא דתניא: בית המנוגע לא היה ולא עתיד להיות ולמה
נכתב דרוש וקבל שכר.
כמאן? כר' אלעזר בר' שמעון.

דתנן: ר' אלעזר ברבי שמעון אומר לעולם אין הבית טמא עד
שיראה כשתי גריסין על שתי אבנים בשתי כתלים בקרן זוית ארכו
כשני גריסין ורחבו כגריס.

מאי טעמא דר' אלעזר ברבי שמעון? כתיב "קיר" וכתיב "קירות"
איזהו קיר שהוא כקירות? הוי אומר: זה קרן זוית.

תניא: אמר רבי אליעזר בר' צדוק מקום היה בתחום עזה והיו קורין
אותו חורבתא סגירתא אמר רבי שמעון איש כפר עכו פעם אחת

הלכתי לגליל וראיתי מקום שמציינין אותו ואמרו אבנים מנוגעות
פינו לשם:

משנה: היה אחד מהם גידם או חיגר או אלם או סומא או חרש אינו
נעשה בן סורר ומורה.

שנאמר: (דברים כא) "ותפשו בו אביו ואמו" - ולא גדמין,

"והוציאו אותו" - ולא חגרין,

"ואמרו" - ולא אלמין,

"בננו זה" - ולא סומין,

"איננו שומע בקולנו" - ולא חרשין.

מתרין בו בפני שלשה ומלקין אותו חזר וקלקל נדון בעשרים ושלשה
ואינו נסקל עד שיהו שם שלשה הראשונים שנאמר בננו זה זה
שלקה בפניכם: